

16 • AŽ NA KŘÍŽ

ŽJ PŮ

G A D -
R. Až na kříž šel Pán Je - žíš z lás - ky
H^mi E^mi A⁷ D
k nám, ten kříž je nás všech na - dě - jí.
D⁷ G A D
Až na kříž já půj - du z lás - ky
H^mi E^mi A⁷ D
k vám, ten kříž můj ži-vot pro-mě - ní.
E^mi A D
1. Neklid, smutek, bo-lest dob - ře znám,
E^mi A D D⁷
často bý-vám o - puš - těn a sám.
G A D H^mi
Ty to všechno, Pa - ne, dobré vřš,
E^mi A D D⁷
a pro-to mně na-bí-zíš svůj kříž. R: Až...

2.

O svém hříchu proti tobě vím,
zbavit se ho stále neumím.
Zdá se mně, že klesám stále níž,
a proto mně nabízíš svůj kříž.

4.

Já jsem jenom proto z mrtvých vstal
že jsem napřed kříž na sebe vzal,
Čekám, Pane, že mi sílu dás,
ty však říkáš: Sílu v kříži máš,
jenom křížem život naplníš,
a proto ti nabízím svůj kříž.

ME, PŮ, PR, ŽJ

ECCE HOMO! • 55

j = 69
H^mi F^{#m}i G
Vy-hlí - žím každý den, každé rá - no. Vyhlí-
E^mi A F[#]
žím příchod tvůj, vyhlí - žím. A ty přichá-
H^mi E A D
zíš hlado - vý, žízni - vý, nemoc - ný, opuš-
G E^mi F[#]
tě - ný, u-na - ve - ný, Ec-ce ho - mo!
H^mi E A D
Miliony hladových, trpí-cích, mučených, mrza-
G E^mi F[#]
če-ných, zabitych, Ecce ho - mo!

AD AR

BLÍZKO JE PÁN • 603

d = 48
E^mi C A^mi H
Blíz - ko je Pán a je - ho den.
Wait for the Lord, whose day is near.
E^mi D G A^mi H E^mi
Blíz - ko je Pán, v něm sí - la má.
Wait for the Lord: keep watch, take heart!

473 • CHLEBA A VÍNO NESEME

MD

přinášení darů

8 D^mi C D^mi C D^mi G^mi
R: Chleba a ví - no ne - se -
D^mi C B F
me, G^mi Ami D^mi přij-mi ty da - ry, pro -
Fine G^mi
sí - me. 1. Mám prázdné
C C⁷ F D^mi G^mi Ami
ru - ce, Pa - ne, že skut-kem jsem je
B C G^mi C C⁷
ne - na - pl - nil, mám těž - ké no - hy, Pa - ne,
F D^mi G^mi F B G^mi A
bliž - ní - mu jsem se ne-při-blí - žil. *DS. al Fine*

2. Mám němá ústa, Pane,
vždy' soucit svůj jsem odepřel,
jsem uzavřený, Pane,
dej, abych všem se otevřel.

3. Mám v sobě bolest, Pane,
že tolik věcí zranilo,
mám také touhu, Pane,
aby tě srdce poznalo.

160 • NĚKDY SE PTÁVÁM

OB

J = 106 G³ G⁴ G⁵ G⁴ A^{m1}

1. Někdy se ptávám, čímpak se kytky brá -ní,
kdo pozor dá - vá a je-jich krásu chrání,
když rychle chtěl bys, ať rovní se, znáš ten spěch,
jak snadno zraníš tam, kde i ví - tr ta -jí dech.
Tr -ní přesvěd -čí tě, že když po -spí - chás
utrhnut, co ne-pa-tří ti, malou sí - lu máš
sám si vzít, co ne-ní tvé.

2. Někdy se ptávám, čímpak se lidi brání,
kdo pozor dává a jejich cesty chrání,
někdo být musí, kdo podává jím ruku svou,
a když nechtějí, on znovu přijde s pokorou.
Hojí, kde jsou rány, kde je zklamání,
kde zranilo slovo, nebo mlčí vyznání
a čeká na den s velkým Dé.

3. Kdo ří-ká pod křížem slovem a trním, že ne-dá se
u-blí -žit, ne -vě - řím, ne -vě - řím,
ne -vě - řím.

4. Někdy se stávám trním, co slunci brání ...

143 • MOC PŘEDIVNÁ

ZJ

1. Moc pře-di - vná nás ti -še o - be -
stí - rá, a proto če-kám příští u - klid -
něn. Bůh je dnes s námi, svědčí na -še
ví - ra , a bu - de s ná - mi každý no-vý den.

2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi
a věrně povede můj každý krok.
Jí obklepen i dnes chci být s vámi
a s vámi prožít tento celý rok.
3. Mě mladé srdece ještě prudce buší
a těžce nese zlobu téhoto chvíli,
ach, Pane, podej neklidné mé duši
svou spásu, již jsi pro ni připravil.
4. Máš-li však pro nás hořký kalich strasti,
jež trpce přetékají přes kraje,
my přijmeme jej, nechceme se třásti,
vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.
5. A kdybys dopřál, Bože milostivý,
na světě radost v jasu slunečním,
pak prožitého dobré pamětli
svůj život celý dáme k službám tvým.
6. Své tiché světlo, jež se jasně chvěje,
nech teple prozařovat naši noc,
a dej, ať smíme spatřit obličeje
svých milých, které provází tvá moc.
7. Když po vichřici soumrak plyne tiše,
rád chorálu bych lidstva naslouchal
a za zdmi slyšel nést se výš a výše
tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.